

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

G. Winther: Ja, jeg tager mig den Frihed at benytte mig af den Ret, jeg har til at tale, uanset de Indsigelser, der gjøres; det er forøvrigt blot for at forvare mig imod, at jeg, fordi jeg stemmer for, at denne Sag skal gaae videre, i mindste Maade skulde synes at sympathisere med det Forslag, som her foreligger. Jeg har igaar udtalt mig imod det, og det er kun de idag gjentagne Dtringer om, at man dog viste en Sympathie derfor, naar man stemte for at bringe Sagen videre, der have bragt mig til at nedlægge denne Protest for mit Vedkommende.

Jøvrigt er det virkelig saa sjældent, at Regjeringen viser saa stor Beredvillighed til at omgjøre, hvad den har gjort, som den har vist i denne Sag, at det forekommer mig, at Rigsdagen, naar dette er Tilfældet, ikke bør staae saa stivt paa Formen, som den gjør, naar den næsten lader sig det være magtpaaliggende at give det Udsende af at ville give Ministeriet en Reprimande.

Man maa ogsaa lægge Mærke til, at det ingenlunde er Tilfældet, at vi have forpligtet os til at undergive denne Sag en nøiere Drøftelse, fordi vi lade den gaae videre; thi Ministeriet har jo selv sagt os, at det i et Udvalg vilde forsøge at fremme noget Andet, netop det, vi trænge til, og jeg veed derfor virkelig ikke, hvorfor man nu skal holde saa stivt paa at faae Sagen afgjort ved en Dagsorden eller ved en Tilbagevisning. Vi opnaae jo intet Positivt derved, men vi tabe derved det, som er nævnt af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at Sagen gaaer ud af vore Hænder, og at der senere hen vil opstaae Competence-Spørgsmaal angaaende den finantzielle Deel af Sagen.

Nu sagde rigtignok den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Dagsordenen, at det var en Ubethdelighed, om der opstod en Strid mellem Rigsdagen og Rigsraadet om Berettigelsen i saa Henseende, men jeg troer, at det vilde være skadeligt, naar der opstod slige Strids-Spørgsmaal, selv om det skulde være om mindre vigtige Anliggender; thi den Domstol, der

skal afgjøre saadanne Spørgsmaal, er ikke af en saadan Natur, at vi maae ønske, at den kommer til Virksomhed. Det er efter min Overbevisning bedst, at den aldrig kommer til at virke, og at vi, saavidt vi kunne, arbejde paa, at den bliver ganske omgjort; men, har man først ladet den begynde at virke, saa er den bleven stærkere ved sin Virksomhed, og saa er den ikke saa let at faae Bugt med siden. Jeg troer saaledes, at der er Grunde nok for Rigsdagen til at lade denne Sag gaae den simple og jævne Vej, som er bleven tilraadet af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mourad), og som Ministeriet er gaaet ind paa.

J. N. Hansen: I det jeg udtaler mig for at stemme for den foreliggende Dagsorden, skal jeg kun søge at vise, at den væsentligste Grund, vi hørte af den sidste ærede Taler for ikke at stemme for den, ikke holder stik. Han sagde nemlig, at Ministeriet havde erklæret, at det i Udvalget vilde fremkomme med Forslag til en Ordning af dette Spørgsmaal, men deri tager den ærede Rigsdagsmand meget feil. Ministeriet har tværtimod udtrykkeligt sagt, at det vil holde sig aldeles udenfor dette Spørgsmaal, fordi det tilsidst, naar der blev Strid mellem Rigsdagen og Rigsraadet, vilde staae udenfor, da Afgjørelsen jo saa beroer hos det. Det har Premierministeren — jeg beder om Forladelse, det Navn have vi ikke mere, det huffedes jeg ikke paa, — det har Conseilspræsidenten sagt, han har sagt, at Regjeringen vil holde sig ganske udenfor dette Spørgsmaal for at kunne staae aldeles fri, forsaavidt der senere reiser sig Splid. Men, naar det er Tilfældet, saa kan der naturligtvis ikke paa nogen Maade være Tale om nogenformelt Afgjørelse af dette Spørgsmaal, og det er derfor klart, at, naar et Udvalg paatager sig at foreslaae en bestemt Grændse med Hensyn til hvad der skal henregnes til Coloniernes indre Anliggender, og Rigsdagen følger Udvalgets Forslag og gaaer ind paa at vedtage denne Grændse, saa har man ikke den allermindste Visshed for Andet, end at Rigsdagen netop derved har vaakt den Splid, man synes at frygte saameget, thi netop, naar Rigsdagen gaaer foran for at faae dette